

**PŘEHLED JUDIKATURY
ŘÍZENÍ PŘED EVROPSKÝM SOUDEM PRO LIDSKÁ PRÁVA**
Formální náležitosti podání

Úvod	7	I.	Vyčerpání právních prostředků nápravy	65	
I.	Organizace a činnost Soudu	9	2.	Šestiměsíční lhůta k podání stížnosti	73
II.	Řízení před Soudem	14	VI.	Výkon rozsudků, spravedlivé zadostiučinění	77
1.	Obecná ustanovení	14	VII.	Překážka věci již jednou projednané (litispendence).....	81
2.	Podání stížnosti, zahájení řízení	24	VIII.	Zneužití práva na stížnost	83
3.	Řízení o přijatelnosti stížnosti	27	IX.	Vývoj soudního mechanismu	84
4.	Řízení o meritu stížnosti	28	1.	Protokol č. 14	87
5.	Ústní jednání	29	X.	Přílohy	90
6.	Rozsudky	30	A.	Právní věty z významných rozhodnutí Soudu	90
7.	Řízení před velkým senátem	30	B.	Úmluva o ochraně lidských práv a svobod	100
III.	Poškozený, subjekty oprávněné podat stížnost	32	C.	Jednací řád Evropského soudu pro lidská práva	135
1.	Fyzická a právnická osoba, nevládní organizace, skupina osob	32	Příloha k jednacímu řádu (o provádění vyšetřování)	174	
2.	Subjekty, proti kterým může stížnost směřovat	38	Praktické pokyny pro podání žádostí	178	
3.	Přímý poškozený, nepřímý poškozený, potenciální poškozený, <i>actio popularis</i> , stížnost <i>in abstracto</i>	41	Rejstřík k jednacímu řádu	189	
IV.	Rozsah Úmluvou chráněných práv, kompetence Soudu	48	D.	Formulář pro podání stížnosti ...	201
1.	Kompetence Soudu <i>ratione loci</i>	48			
2.	Kompetence Soudu <i>ratione temporis</i>	53			
3.	Kompetence Soudu <i>ratione materiae</i>	61			
V.	Vyčerpání právních prostředků nápravy a lhůta šesti měsíců	65			

¹⁾ Podmínku platnosti Úmluvy specifikuje článek 59 odst. 2 Úmluvy, podle kterého „Tato Úmluva vstoupí v platnosť po uložení deseti ratifikacítoch lidí.“ Prvním státem, který Úmluvu ratifikoval, byla Velká Británie dne 8. března 1951. Následující rok Úmluvu ratifikovalo Norsko dne 15. ledna 1952, Švédsko dne 4. února 1952 a Německo dne 5. prosince 1952. V roce 1953 pak následovaly ratifikace Irské, a to dne 25. února 1953, Řecka dne 28. března 1953, Sárské (jako přidruženého člena dne 14. ledna 1953), Dánska dne 13. dubna 1953, Islandu dne 29. června 1953 a Lucemburska dne 3. září 1953.

²⁾ Kuchta a Štěpánek, č. 37527/97, rozhodnutí z 23. května 2000, nepublikováno.